

Montpelier, juliol 1941

16, dimarts. - Avui he rebut una carta de Juli en la que
m'explica una entrada que he tingut amb les seues
germans Auguste i Raymond. Naturalment, la carta és
molt interessant en el sentit informatiu, plena de
suggeriments, i confortant nematicament per a nosaltres.
Després d'alguns comentaris sobre el estat, per la part de Juli,
de la seua dona, la decisió de retornar aviat, seguint
la moda actual de les excursions. Juli ens promet que
si pot superar les dificultats existents per a explorar-la,
ens farà una visita abans de portar a cap el seu
projecte. No cal dir com ens emocionem tot això. Fent
detalls de fer ja a ~~alguns~~ ^{alguns} ~~continuant~~ ^{continuant} en el lloc
on vivim la seua col·lecta, m'espero de le reajindre
més tard. Millor, millor; encara que alguns
mal sigui encara molt lluny de les nostres possibilitats,
tots, ho és que ^{la tasca} ~~alguns~~ ^{hessim} ~~al~~ ^{com}. Un dia o altre,
si així entra en el, l'assignis del Tras Hoir ^{hi} ~~serà~~
possibile que ens en scribi algunes ^{goteta.} ~~goteta.~~ ^{Carta}
i imaginar que tot el nostre futur sigui un
inmens i inhòspit desert. Com ha estat, en algun
lloc, la flor de l'esperança és minúscula i
fènica.

Completant la sèrie de les reintegracions sus
lloc que més ens afatga, aquest matí, m'he

acere dels col·laborants nostras, que tu no vengues,
però que ha respirat els aires de Fontanet i de la Ma-
riola, ha fet els poquets i ens ha deixat, empruntant
la mateixa direcció que els anteriors, la manera
que ja són més grantes les vocants que hem
hegut i' emplenar. De tots maners, tot això es
peix petit, que passa furtivament per les melles del
filat.

18, diumenge. - El nostre petit gat, el polue, també es pren
filosòficament el règim de nutricions en què vivim. S'
ha aprimat bona cosa. Qualsevol li dona massa pa,
amb l'escas que no! Però com que les ganes, amb
fanelles augmentar a compàs de l'escassetat, s'ha
fet a fer, i agraat animals carnívors, s'emporta
proporcionant el puré de patata, els cigrons i les bledes
bucides i no deixa res per vent. És la meua deli-
tat, i, encara que no és gaire espectacular, i els seus
hàbits són bons com individualistes - (si el veus
tenir els braços, o a la folda, s'escapa tot seguit,
com si hagués vist el cartell de cadaveres rotas
als bons temps de la FAI.) - no és més que per
mi que ha alguns marca de distinció, i en
la guardia, vigilont tots els meus moviments,
mentre som a taula, en espera de qualsevol

2/ mostra de generositat se en mena part.

Avui he posat una postal de nostres punts se girar, i suposo que heu tingut una bona alegria en veure que en recordem d'ells. Per a veure algun ampliament amb foto.

Fa mesos mes que no tinguem cap nova de Xic's Aldwin, i eni suposo a Bordeaux en funcions d'interpret a les ardes se les autoritat i ocupat. Penseu, potser una rebelle oist, suggerint-li la idea de fer el salt, haguéu compte que la seva estat deu evitar-se a la de les seves obligacions militars.

D'Albert, com era d'esperar se la seva coneixença nonchalante, no hi hem tingut més que una postal a la seva arribada a Algèria. Sabem, però, que actua bé, per la seva germana Marie, molt ocupat a fer el rango de la seva unitat, cosa que li permet fer freqüents forats suplementaris.

21, dilluns. - Aquesta setmana, després d'altres forats, per obres i reparacions, se tot el temps que sou a, i heu rebut el Museu. Ahir, dimenge, dia d'entrada gratuïta, el veig unitat. Ocupa un lloc preferent entre els museus de provincia, i es sin que, després de se Lyon, és ell. Com a instal·lació, es magnífica. En aquest ha a contribuir,

^(numerosos)
Conte d'obres de segona importància i d'autors de
primera ordre: un San Sebastián de Rafael, una verge
de A. de Sarto, cors de Guido Reni, Veronis, Pintoret, Tician,
becces, tals de Ribera, Rubens i Murillo, del miller
del Museu. Ruysdael, Rubens, q' i Feniers representen
l'escola holandesa. Una beca tela de Reynolds als
anglèsos. No hi ha que dir que els primers del
XVIII i XIX queden bé amb David, Pausan, Guasa, Corot,
Delacroix, Juges i Courbet. ~~una~~ ~~veritable~~. Així
allí que hi ha ^{el Museu} un al.lunís de tals sense
valor altre que el de venir de gent de la contree,
pregant una exàstica contribució a l'amor a la
terra, peccat imperdonable en art. Puro capítol
la visita.

Per art que m'hi vaig trobar amb Mestre
P. F.; vam sortir glegats i vam donar uns quants
tombes per l'Esplanda, esperant l'hora de dinar.
El Mestre, al que he tingut ocasió de parlar, segueix
amb honor. Li curat una velut sermulari del broc,
i una altra al seu gendre A. Nadal, que se
posa amb una ^{del Mestre} filla ~~galega~~ que dona incògnita prova
de distinció i d'efecte. És un esperit ~~incògnit~~ viu i
alerta, molt atent a les coses del món, molt més
exposat al que a primer cop i' ell semblava, i d'un
judici lúcid i precís sobre homes i coses. Heu parlat
molt de societat i us saluteu cordialment pel meu conducte.

Una pluja molt oportuna ha reparat l'aïre, i encara que la calor suficient ja hagués volat fortissim, hem posat uns dies deliciós, i les nits boniques, el 6 i 8, el 9 i 10, són de les coses que difícilment s'oblidaven mai més. Aquest jardí, del qual es pot dir no en podem donar més que una idea aproximada, és una simplicitat i harmoniosa promessa, que té un veritable aire de grandesa i de magnificència. La simplicitat del plan, la ~~riqueza~~ riqueza i la sobrietat de la decoració, i l'harmonia de les línies i de les proporcions, la bellesa del color, i l'acomodament perfecte de l'arquitectura amb la natura que s'inspira, donen la impressió de justesa, en l'ocasió, que es veu rarament, i així que, en aquest jardí, l'art francès ha fet meravelles. ^{comentari}
 A més ~~del~~ el perfil dels fets de cada dia, i a través del respectiu temperament, el baròmetre puja o baixa, l'esperança i la fe passen peu a relaxar. Amb tot, com si hagués que així passés, en conjunt, la nota amb gats i optimisme, però encara. Les discussions són molt més rarses de fe com 21 un més.

25, diuenes. - Avui ens ha errilat la pena de la llegit i rellegit les seves notes a Víctor. ^{de la confusió} ~~entra~~ ^{particularment} en unes que són records tan radiats, i, tal que semblen, irreversibles, existents, sobre coses tan importants, amb accions que són actives i, a més, boniques i intel·ligents, sensibles i ~~comprengudes~~ ^{comprengudes}.

També a Maria i Maria i el altre que fan el dels man també

Reunim a iustit. No fins proa libertat, en es moments actuals, per a tractar com valdria aqueixes coses. Nois uel dir que no tenim de nos ^{desertor,} inhibir ^{per} la vida, individual i social, es una constant realitat que nos obliga a perdre porcions. Les coses, els problemes, existixen, d'una manera o altra han de considerar-se. Que els homes són petits, ja ho sabem. Que les esories son insuperables de la solucioia pura, també. Però fins men, això no es motiu per a justificar la total inerte da de l'ideal. En fi, espero que un dia trobare el verticel comi se fames.

afortunadament, la fami conta nos ommis la oportu sel feu tractament. Més que res, jo dono a aqueixa nova la significaoia que la petita anteposada que l'obliga a intervenir preel, no ha estat, verament, més que el que tu laies. Et confesso que actua amb molta orguio, i ara uspiro. A cura, doncs, ni aqueixa ficencia de Molinari et pot opedossar men mica, i si, en uns quants mesos, et pots en condiciois de preparacota per a situaciois que un denia més filigier que el present fumbler. Com si usalgues ^{prefiguracota} ~~preparacota~~ (les coses. Això si que es verament important per a tots nosotres. En les inevitables fluctuaciois del nostre esperit, ara passam uns dies en que un roig de socar sembla lluar-te en la decarganoia. } l'esperoim, pobreta, com s'hi agafa!

29, diuente. - res més de nou. Auen fent. Jo comi m'he pesat, me que meam no haime fet: 55 quilos. N'he perdut 7 de mes ora e com. Femma a Poro n'ha noveltas: me donat la noia de la rebre d'espero i fido. Una abraasa ben farta. Adeu! Molt.

que me s'ha de l'espero i fido i que me s'ha de l'espero i fido

Estimada, vol tirar la carta i no tinc temps d'escriure la meua a Victoria, sempre poden escriure un lora de cara. Esthe content de que hagi regner la cura i